

ART&CO
PILAR PARCERISAS

L'hort de Bigas Luna

Guions i pedres. “Un creador ha de ser dur com una pedra i sensible com una flor”, va dir un dia Bigas Luna a l'actor Jordi Mollà. D'una vitalitat desbordant i sensibilitat exuberant, Bigas és dels cineastes excepcionals que han desenvolupat una creació de la imatge lligada a la plàstica. Al seu costat, Dennis Hopper, Peter Greenaway, Wim Wenders, Antonio López i Pere Portabella. Els darrers anys de la seva vida va fer del seu taller a Salomó, Tarragona, el seu hort, on podíem trobar els guions lligats amb una pedra al damunt. Ara, la Fundació Vila Casas ret homenatge al cineasta, que ens va deixar el 2013, amb l'exposició *Bigas Luna, més de Bigas, més de Luna*.

De pintor a cineasta. Bigas Luna ha estat sempre a dins del món de l'art, encara que la fama li vingué pel cinema, per les grans pel·lícules de producció espanyola, com la coneguda trilogia ibèrica (*Jamón, jamón, Huevos de oro, La teta y la luna*), i per la proximitat amb la indústria americana de Hollywood que li proporcionà el rodatge del film *Reborn* (1981). Però Bigas, que ja havia donat senyals de la seva admiració per Goya a *Caniche* (1978), pel·lícula que reafirmà l'artista Àngel Jové com a actor, havia mostrat un viu interès per la fotografia, amb propostes conceptuals com les diapositives manipulades *A flor de pell* que inicià l'any 1964 o també les sèries de *polaroids* que exposà a la sala Vinçon el 1976. Amb Carles Riart compartí la seva faceta de dissenyador i les seves taules distorsionades cridaren l'atenció de Salvador Dalí i una d'aquesta sèrie es pot veure a la sala Mae West del Museu Dalí de Figueres.

Lones i pedres. Els darrers anys de la seva vida generà el projecte *Bioners*, que tant al·ludeix a una activitat efímera com a pintures i obra plàstica. Al defora de les naus industrials avícoles que convertí en taller, jeien les lones esteses a sol i serena per amarar-se de natura, amb pedres a sobre. Les pàgines d'un guió escrit són el suport dels seus dibuixos, a vegades amb empremtes de rovell, de fulles d'arbre mortes, receptores de gestos, figuracions, taques i escriptura de noves paraules. Un art que de la indiferència *warholiana* passa als valors més rituals i simbòlics de l'home, de la vida i del seu temps. *